ECLI:LV:RIRT:2020:0430.C33534419.3.S

Lietas Nr.C33534419
Lietas arhīva Nr.C-1759-20/23

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2020.gada 30.aprīlī

Rīgas rajona tiesa, tiesnese I.Gaile,
rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras lietu SIA "LLS" prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2019.gada 21.oktobrī SIA "LLS" cēla tiesā prasību vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Prasībā norādīts, ka 2013.gada 28.janvārī atbildētāja noslēdza ar MiniCredit AS aizdevuma līgumu Nr.250075989, saskaņā ar kuru atbildētājai izsniegts īstermiņa aizdevums 200 Ls jeb 284,57 *euro* (turpmāk arī – aizdevuma līgums). Aizdevums bija jāatmaksā 2013.gada 27.februārī, kopā ar aizdevumu atmaksājot arī aizdevuma komisijas maksu. Aizdevuma līgums noslēgts, atbildētājai veicot reģistrācijas komisijas samaksu 0,01 Ls apmērā uz aizdevēja kontu.

Aizdevuma atmaksai atbildētāja ir veikusi četrus maksājumus kopumā 112,60 *euro*, pēdējais maksājums veikts 2015.gada 5.maijā 3 0 *euro* apmērā.

2017.gada 29.decembrī MiniCredit AS un prasītāja noslēdza Cesijas līgumu, ar kuru MiniCredit AS nodeva prasītājai prasījuma tiesības ar visām blakus tiesībām un nākotnes prasījumiem pret atbildētāju.

2018.gada 13.aprīlī prasītāja nosūtīja atbildētājai Paziņojumu par parādu Nr.42361/123596, un lūdza samaksāt parādu līdz 2018.gada 12.augustam.

Atbildētāja ir vairākkārt brīdināta par parādu un tā samaksas nepieciešamību, kā arī gan MiniCredit AS, gan prasītāja ir iesnieguši tiesā pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, proti, MiniCredit AS iesniedza šādu pieteikumu 2016.gada 14.martā, bet prasītāja – 2018.gada 14.decembrī. Abos gadījumos pieteikumi par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā ir atstāti bez izskatīšanas, tādēļ ir atlīdzināmi ar to saistītie prasītājas izdevumi.

Prasītāja, pamatojoties uz minēto un Civillikuma 1., 1587., 1720., 1756., 1759.panta 1.punktu, 1760., 1793., 1798., 1801., 1804., 1943., 1945., 1946.panta pirmo daļu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parādu 371,29 *euro*, kas sastāv no neatmaksātās parāda pamatsummas 282,76 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem brīdinājuma kārtībā 12,91 *euro*, likumiskajiem procentiem 75,62 *euro* no 2015.gada 5.maija līdz 2019.gada 18.oktobrim, kā arī piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus un atzīt prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas 6 procentus gadā no nesamaksātas parāda pamatsummas par laika posmu līdz sprieduma izpildes dienai.

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par celto prasību nav sniegusi.

[3] Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par to lietas dalībnieki ir savlaicīgi informēti, 2020.gada 14.februārī nosūtot lietas dalībniekiem informatīvu vēstuli.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi un novērtējusi prasības pieteikumu un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[4.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

[4.2] Lietā nav apstrīdēts un no lietas materiāliem izriet, ka 2013.gada 28.janvārī MiniCredit AS un atbildētāja noslēdza distances kredīta līgumu Nr.250075989, saskaņā ar kuru atbildētājai tika izsniegts īstermiņa aizdevums 200 Ls jeb 284,57 *euro*, ar atdošanas termiņu 30 dienas.

Saskaņā ar aizdevuma līguma noteikumiem aizdevums bija jāatmaksā 2013.gada 27.februārī, kopā ar aizdevumu atmaksājot arī aizdevuma komisijas maksu 25,02 Ls jeb 35,60 *euro*. Aizdevuma līgums noslēgts, atbildētājai veicot reģistrācijas komisijas samaksu 0,01 Ls apmērā uz aizdevēja kontu, ko apliecina lietā iesniegtā MiniCredit AS konta izdruka, no kuras redzams, ka 2012.gada 8.novembrī atbildētāja samaksājusi 0,01 Ls MiniCredit AS kontā.

No lietā iesniegtā maksājuma uzdevuma redzams, ka atbildētājai uz kontu /konta numurs/ pārskaitīta naudas summa 200 Ls, kā pamatojumu norādot kredīta aizdevums saskaņā ar līgumu Nr.250075989.

Lietā nav strīda, ka prasītāja un MiniCredit AS 2017.gada 29.decembrī noslēdza Cesijas līgumu Nr.LLS/MC/1710-01, un uz tā 1.3.punktu pamatojoties prasītāja ieguva prasījuma tiesības, kas izriet no aizdevuma līgumiem, kas uzskaitīti līguma 1.pielikumā un ietver pamatsummu *euro* un procentus par pamatsummas lietošanu *euro*, kas aprēķināti uz līguma noslēgšanas dienu.

No pielikuma Nr.1 pie 2017.gada 29.decembra Cesijas līguma Nr.LLS/MC/1710-01 izriet, ka cedētas arī prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no 2013.gada 28.janvāra aizdevuma līguma Nr.250075989, fiksējot pamatparādu 230,17 *euro* un procentus 0 *euro*, līdz ar to prasītājai ir

prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no aizdevuma līguma.

Lietā arī nav apstrīdēts, ka 2018.gada 13.aprīlī prasītāja nosūtīja atbildētājai Paziņojumu par parādu Nr.42361/123596, un lūdza samaksāt parādu 261,11 *euro*, kas sastāv no pamatparāda 230,17 *euro*, līgumsoda 18,50 *euro* un tiesāšanās izdevumiem 12,44 *euro*, līdz 2018.gada 12.augustam.

[4.3] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas galveno parādu 295,67 *euro*, kas sastāv no pamatparāda 282,76 *euro* un prasītājas izdevumiem brīdinājuma kārtībā 12,91 *euro*.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildījuma grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Savukārt Civillikuma 1943.pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš ir saņēmis.

No 2013.gada 28.janvārī noslēgtā līguma Nr.250075989 (Eiropas patēriņa kredīta standartinformācijas un Līguma noteikumiem) redzams, ka puses pielīgušas, ka kopējā summa, kas jāatmaksā atbildētājai pēc 30 dienām, tas ir, 2013.gada 27.februārī, ir 225,02 Ls jeb 320,17 *euro*.

Prasībā norādīts, ka atbildētāja aizdevuma atmaksai veikusi četrus maksājumus: 2013.gada 25.jūnijā 15,88 Ls jeb 22,60 *euro*; 2015.gada 17.februārī, 9.aprīlī un 5.maijā katrā reizē 30 *euro*, kopumā 2015.gadā samaksājot 90 *euro*. Citi maksājumi no atbildētājas nav saņemti.

Atbildētāja nav izmantojis savas Civilprocesa likumā 74.pantā noteiktās tiesības, paskaidrojumus par prasības pieteikumu nav sniegusi, tajā norādītos faktus par aizdevuma līgumu noslēgšanu un naudas aizdevuma saņemšanu nav apstrīdējusi nav atbilstoši Civillikuma 1838.pantam iesniegusi pierādījumus, ka parāds samaksāts, kā arī nav apstrīdējusi līguma noteikumus, līdz ar to secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Tomēr, ņemot vērā jau minētās Civillikuma tiesību normas un Civillikuma 1806. un 1807.pantā noteikto, ka, kaut arī prasījums pāriet cedentam, proti, prasītājai, ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām, cesionārs neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, un cesija nedrīkst pasliktināt parādnieka stāvokli, tiesa nekonstatē pamatu 295,67 *euro* piedziņai no atbildētājas pilnā apmērā.

Civillikuma 1806.pants tulkojams tādējādi, ka reizē ar cesiju uz cesionāru pāriet jau pastāvošās prasījuma tiesības, nevis cesionārs iestājas cedenta vietā noslēgtajā līgumā.

Kā redzams no 2017.gada 29.decembra Cesijas līguma Nr.LLS/MC/1710-01 pielikuma Nr.1, tad prasītājai cedētas prasījuma tiesības pret atbildētāju, norādot, ka cedētais pamatparāds ir 230,17 *euro*, līdz ar to pēc cesijas tas nevar palielināties, jo pamatparāds nav uzskatāms par blakus prasījumiem, un šāds palielinājums nešaubīgi pasliktina atbildētājas kā parādnieka stāvokli.

Turklāt pati prasītāja ir norādījusi atbildētājai 2018.gada 13.aprīļa Paziņojumā par parādu Nr.42361/123596, ka atbildētājas nesamaksātais pamatparāds ir 230,17 *euro*, nevis 282,76 *euro*.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītājas iesniegtajā parāda aprēķinā ir nekorekti atspoguļots parāda summas aprēķins, bez jebkāda tiesiska pamata palielinot parāda pamatsummu, un norādot, kā ir tikuši sadalīti no atbildētājas saņemtie maksājumi līdz 2015.gada 5.maijam. Prasītājas sagatavotajā parāda summas aprēķinā nepamatoti norādīts, ka 2019.gada 18.oktobrī neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 282,76 *euro*, jo 2017.gada 29.decembrī prasītājai tika cedēta aizdevuma summa 230,17 *euro*, pie tam procentu summa tika norādīta 0 *euro*.

Līdz ar to prasība daļā par pamatparāda 282,76 *euro* piedziņu ir apmierināma daļēji un no atbildētājas prasītājas labā piedzenams pamatparāds tādā apmērā, kādā tas norādīts cesijas līgumā, tas ir, 230,17 *euro*. Daļā par pamatparāda 52,59 *euro* piedziņu prasība noraidāma.

Savukārt daļā par tiesas izdevumu 12,91 *euro*, kas prasītāja radušies, iesniedzot tiesā prasības pieteikumu saistību piespiedu izpildīšanai brīdinājuma kārtībā, piedziņu prasība ir noraidāma saskaņā ar Civilprocesa likuma 406.^{8}panta trešo daļu, jo šie izdevumi ir samaksāti un izlietoti citā tiesvedības procesā un neattiecas uz izskatāmo lietu.

[4.4] Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus 75,62 *euro* no 2015.gada 5.maija līdz 2019.gada 18.oktobrim.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem, kas atbilstoši Civillikuma 1765.pantam ir seši procenti no simta gadā.

Lai būtu pamats 1759.panta 1.punkta piemērošanai un nokavējuma procentu piedziņai, tiesai ir jākonstatē nokavējums (saistības izpildīšanas prettiesisks novilcinājums (Civillikuma 1651.pants)) atbilstoši Civillikuma 1652. vai 1653.pantam.

Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Kā tiesa jau konstatēja, atbildētāja parādu nav samaksājusi, pēdējais maksājums nepilnā apmērā veikts 2015.gada 5.maijā, līdz ar to ir pamats konstatēt, ka atbildētāja ir pieļāvusi nokavējumu.

Prasītāja norāda, ka nokavējuma procenti aprēķināti no pamatparāda 282,76 *euro* summas.

Tā kā prasība daļā par pamatparāda 52,59 *euro* piedziņu ir noraidīta, līdz ar to, neskaties uz atbildētājas pieļauto samaksas nokavējumu, tiesai nav pamata piedzīt prasītājas aprēķinātos likumiskos procentus 75,62 *euro*, kas aprēķināti no parāda 282,76 *euro*, un prasība daļā par likumisko nokavējuma procentu piedziņu ir noraidāma.

[4.5] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem, tiesa noteic prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6 procentus gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas 230,17 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

[5] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tās samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Prasība celta par 371,29 *euro* piedziņu un apmierināta par 230,17 *euro* piedziņu, tas ir, 62 procentu apmērā. Prasītāja samaksājusi tiesas izdevumus 73,30 *euro*, ko veido valsts nodeva 70 *euro*, kurā daļēji saskaņā ar Civilprocesa likuma 406.^{8}panta trešo daļu ieskaitīta par pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā samaksātā valsts nodeva 6,88 *euro*, un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 *euro*. Faktiskais ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu apmērs ir 3,18 *euro*, līdz ar to pārmaksātos izdevumus 0,12 *euro* apmērā prasītājai ir tiesības lūgt atmaksāt, iesniedzot tiesā pieteikumu Civilprocesa likuma 37.pantā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā minēto no atbildētājas prasītājas labā piedzenami faktiskie tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasības daļai 45,37 *euro* apmērā.

[6] Ievērojot Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu un likuma "Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 16.panta trešo daļu ir nosakāmas termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 30 dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.panta pirmo daļu, 41.panta pirmo daļu, 92.-97.pantu, 189.-195.pantu, 204.^{1}pantu, 250.^{25}pantu,

250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "LLS", reģistrācijas Nr.40002068686, parāda pamatsummu 230,17 *euro* un tiesas izdevumus 45,37 *euro*, kopā piedzīt 275,54 *euro* (divi simti septiņdesmit pieci *euro*, 54 centi).

Atzīt SIA "LLS", reģistrācijas Nr.40002068686, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no pamatparāda summas 230,17 *euro*, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Samaksa veicama SIA "LLS", reģistrācijas Nr.40002068686, bankas norēķinu kontā Nr.LV79HABA0551042786556, AS "Swedbank".

Noraidīt prasību daļā par pamatparāda 52,59 *euro* un 12,91 *euro* piedziņu, kā arī likumisko nokavējuma procentu 75,62 *euro* no 2015.gada 5.maija līdz 2019.gada 18.oktobrim piedziņu.

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese I.Gaile